

Hazret-i Ali ve Risale-i Nur

Eskişehir’den Ayşe Hanım: “Hazret-i Ali Risalelerle neden çok meşguldür. Nasıl meşguliyettir?”

HAZRET-İ ALİ’NİN (RA) MÜJDELERİ

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri hem Hasenî’dir, hem Hüseyinî’dir. Yani iki yol ile de Peygamber Efendimiz’in (asm) pak nesebindendir.

Bediüzzaman Hazretleri neseben Âl-i Beytten olduğu gibi, dâvâ itibariyle de Âl-i Beytin dairesi içindedir. Şöyle ki:

Peygamber Efendimiz (asm), “Ya Ali! Ben Kur’ân’ın tenzili için harp ettim, sen tevili için harp edeceksin”¹ buyuruyor. Keza Hazret-i Ali’ye (ra) “ilmin kapısı” unvanını veriyor.

İlmin kapısı bulunan Hazret-i Ali (ra) kendisinden bin üç yüz küsur sene sonra gelmiş bulunan Risale-i Nur’dan çok bahsediyor. Risale-i Nur’un “sırran tenevveret” sırrıyla yayılacağını haber veriyor.² Asa-yı Musa, Âyetü’l-Kübra, Siracu’n-Nur, Otuzuncu Söz, Şakk-ı Kamer gibi Risaleleri ismen müjdeliyor. Bediüzzaman diyor ki: “İmam-ı Ali (ra), Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi, kıymettar Risalelerine de işaret derecesinde remzedip îma ediyor. Eğer sarîh bir surette gaybdan haber vermek (çok zararları bulunduğuundan hikmete münâfi olduğu cihetle) hikmet-i İlâhiye tarafından yasak olmasaydı tasrih edecekti. (bütün Risalelerden açıkça haber verecekti)”³

Bediüzzaman Hazret-i Ali’nin (ra) neden Risale-i Nur ile meşgul olduğunu şöyle izah ediyor: “Üveysi bir surette doğrudan doğruya hakikat dersimi Gavs-ı Azamdan (ks) ve Zeynelâbidin (ra) ve Hasan, Hüseyin (ra) vasıtasıyla İmam-ı Ali’den (ra) almışım. Onun için, hizmet ettiğimiz daire onların dairesidir.”⁴ Bu hakikatler çerçevesinde çok net biçimde söylenebilir ki: Risale-i Nur, Hazret-i Ali’nin (ra) Kur’ân’ın te’viline dair ilminin âhırzamanla alâkalı ikinci platformudur.

BEDİÜZZAMAN HAZRET-İ HASAN’IN HALEFİDİR

Âlem-i İslâm gerçek hilâfeti dört halife devrinden sonra bir kere daha Risale-i Nur’un riyasetinde görmüştür. Bu hilâfette de dört halife devrinde olduğu gibi dünyanın saltanatı, alâyişi, nümayişi yoktur. Bu hilâfetin tahtı manevidir.

Kaderin ne büyük lütfudur ki, dünyevî hilâfetin ilga edildiği bir asırda, ipleri ve

yönetimi yeniden manevî hilâfet almıştır. Dünyevîsi dünyevîlerin eliyle ilga edildiği gün, kader eliyle manevîsi hizmet başına geçmiştir. Bu hilâfetin hükmü kıyamete kadar bakidir. İşte Bediüzzaman'ın müjdelediği, Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinin Hz. Hasan'ın (ra) altı aylık hilâfetinin "bir muavini, bir mütemmimi, bir manevî veledi" olduğu ve "tam beşinci halife"⁵ manasında bulunduğu gerçeğinin manası kanaatimizce budur.

BEDİÜZZAMAN, HAZRET-İ HÜSEYİN'İN HALEFİDİR

Hazret-i Hüseyin (ra) her ne kadar halife olmasa da, Yezid'e karşı bir hürriyet-i şer'îye mücadelesi vermiştir. Bilindiği gibi Yezid, babası Muaviye öldükten sonra Bizans sistemiyle otomatik olarak iş başına geçmiş ve Müslümanlardan zorla biat almıştı. Bu ise açık istibdattır ve şeriat ve hilâfet dâvâlarına zıttır. Nitekim bu sistemde Müslümanların hürriyet-i şer'îyesi otomatik olarak elden gidiyor.

İşte Hazret-i Hüseyin (ra) hürriyet-i şer'îye için başını feda etmiştir. Bediüzzaman diyor ki: "İmam Hüseyin Hazretleri hürriyet-i şer'îye kılıncını çekti, başına havâle eyledi."⁶

İşte başlangıçta hürriyet-i şer'îyyeyi, meşvereti, şûrâyı, meşrûtiyet-i meşrûâyı, daha sonra milletin söz sahibi olduğu bir dindar cumhuriyeti, ardından demokrasiyi -isimler değişse de bunların hepsi aynı manayı tanımlayan kavramlardır- Kur'ân'ın nassıyla ve dört mezhebin icmaı ile savunan Bediüzzaman, bu dâvâsı ile Hazret-i Hüseyin'in (ra) muasır bir halefi olduğunu göstermiş bulunmaktadır.

Dolayısıyla Bediüzzaman, hem Hazret-i Hasan'ın, hem Hazret-i Hüseyin'in dâvâsına hamil ve halef bulunmaktadır. Hem beşinci halife sıfatını üzerinde taşıyor, hem de hürriyet-i şer'îye manasını haiz gerçek demokratik değerleri âlem-i İslâm'ın önüne koyuyor.

Dipnotlar:

- 1- el-Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, 6:244; Müsned, 3:31, 33, 82; İbni Hibban, Sahih, 9:46, no. 6898; Mektubat, s. 100.
- 2- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 163.
- 3- Şuâlar, s. 628.
- 4- Emirdağ Lâhikası, s. 61.
- 5- Emirdağ Lâhikası-1, s. 73.
- 6- Münâzarât, s. 37.